

Kaj je zavedlo mlada človeka v obupno dejanje, ni prav pojasnjeno.

Glavni strahovalci Savinjske doline pod ključem. V par številkah našega lista smo poročali o vlomih ter tatvinah, ki so si podajale roke po Savinjski dolini v zadnjem času in so bili ljudje v neprestanem strahu, da ne bodo deležni nezaželjenih obiskov. Orožniki so bili pridno na delu in jim je uspelo, da so spravili na varno glavne krivce razburjenja po imoviti Savinjski dolini. Aretiran je bil Franc Mesarič iz Hristovice pri Poljčanah. 27 letnemu tolovaju so dokazali deset vlomov in tatvin, katere je že tudi priznal. Dalje je padel orožnikom v roke Albin Košak iz Griž, kateri je zagrešil 12 vlomnih tatvin. Tretji tolovaj s 15 vlemi in tatvinami na vesti je Viktor Avčner iz Laške vasi pri Štorah. Oblast še zasleduje par predkaznovanih ter spretno se izmikajočih zločincev, ki bodo pa tudi danes ali jutri za zapahi ječe. Z zgoraj omenjenimi aretacijami upajo, da so zajeli onega, kateri ima na česti dvojni roparski umor gostilničarja Antona Ocvirka in njegove žene Rozalije v Medlogu pri Celju.

Strahovalec Poljanske doline na delu. Poljanska dolina na Gorenjskem je imela tri leta mir pred proslulim vlomilcem Jožefom Bradeško, ki se je zopet pojavil z vlemi in s tatvino gotovine ter dragočnosti. V kratkem času je zagrešil več vlomov in oškodoval razne posestnike za 10 tisoč dinarjev v gotovem denarju ter pokradenih urah in verižicah.

Izpred sodišča

Tata koles je spravilo trčenje pred sodišče in v zapor. Filip Jug, 38 letni ključavničarski pomočnik s Pobrežja pri Mariboru, je trčil 11. aprila pri vožnji na kolesu na mariborskem mostu ob drugega kolesarja. Stražnik, ki uravnava na mostu promet, je hotel v zadevi posredovati, Jug pa je pustil kolo na mestu ter pobegnil peš. Radi pobega so ga prijeli in dognali, da je

Obiščite celjsko razstavo

od 29. julija do 6. avgusta 1939 v celjski mesni osnovni šoli

Zanimala Vas bo okusno opremljena razstava trgovine, obrti, industrije, filatelistov, rejcev malih živali itd. — Razstava bo poučna. Noben kmetovalec naj ne zamudi prilike, da si ogleda moderne poljedelske stroje ter se pouči o uporabi preizkušanih umetnih gnojil in krmil za živino. — Velik zabaven park! Sodeluje vojaška godba! — V nedeljo, 30. julija, koncert Trboveljskih Slavčkov! — Polovična vožnja na železnici! 1212

ukradel Jug kolo Adolfu Pesku pred Gračnerjevo gostilno na Frankopanovi cesti. Dokazali so mu tudi, da je bil on tisti, ki se je zaletel 7. aprila v Brezju s kolesom v neko kolesarko in je pustil kolo na cesti ter zbežal, ker je bilo tudi dotično kolo ukradeno. Juga so obsodili v minulem tednu v Mariboru radi tatvine koles na 18 mesecev težke ječe.

Ostro kaznovana podivjanost. 16. aprila je bil v Grajenščaku pri Ptujju v vinotoču ubit posestniški sin Ivan Hrenko. Cela družba pivcev se je zagnala v Hrenka, kakor hitro ga je zagledala, ker je bil Franc Šešerko nanj jezen radi neke klofute. Napadeni je bežal pred napadalci, v bližnjem sadonosniku so ga dohiteli in ubili z ročicami. Radi uboja so bili v preteklem tednu v Mariboru obsojeni: 27 letni krojač Franc Šešerko iz Grajenščaka na pet let robije, posestniški sin Jožef Kolarič iz Grajenščaka na dve leti strogega zopora, 21 letni posestniški sin Anton Jakolič iz Krčevine na tri leta strogega zopora in 27 letni delavec Jožef Erjavec iz Grajene na tri leta robije. Torej za en uboj stroga kaznen skupno 13 let!

Slovenska Krajina

Nova avtobusna zveza. Te dni dobimo avtobusni promet med Soboto-Gornjo Lendavo in med

Soboto-Dolnjo Lendavo. Vse to je prav in lepo in smo hvaležni poštneemu ravnateljstvu za to prepotrebno zvezo. Samo Bog varuj, da bi vozil avtobus po voznem redu, kakor je objavljen v našem krajevnem časopisju. Že malo prezgodaj odhaja avtobus iz Gornje Lendave, saj bi bilo dovolj, če bi avtobus prišel po osmi uri v Soboto. Moramo namreč upoštevati, da bodo nekateri kraji imeli daleč do avtobusne postaje in bo nerodno posebno pozimi. Nazaj bo šel avtobus šele malo pred četrto uro. Ni prav tako. Človek bo opravil v Soboti že dopoldne, nekateri že do desetih, in bo v Soboti čakal avtobus do štirih, zato da bo prišel domov šele pozno zvečer v temi, posebno pozimi. Zakaj ne bi šel avtobus nazaj že okrog poldne? Ne vemo, kako lepo zvezo bo imel avtobus z vlakom za Maribor in Ljubljano, ko pa gre vlak iz Murske Sobotice šele ob pol enajstih in od Ormoža dalje je treba porabiti brzovlak, če hoče imeti dobro zvezo. Verujte, da se bo ta avtobus slabo obnesel s takim voznim redom. — Še slabše je z zvezo z Dolnjo Lendavo. Že ob 5.45 bo avtobus odhajal v Lendavo in po postanku desetih minut se avtobus vrne in s tem je vse končano. Smešno naravnost! Tega avtobusa se pa ja nihče ne bo posluževal. Saj se ga tudi ne more. Ali mislite, da bodo ljudje hodili v Lendavo gledat na uro ali v Soboto spat? Kakor bi iz voznega reda skte-pali, je tudi ta avtobus namenjen za ljudi od Lendave proti Soboti, ker v Lendavi ne bo nič čakal. Zakaj pa potem ne bi imeli ponoči avtobusa v Lendavi? Avtobus bi naj pripeljal ljudje v Soboto ob pol osmih in bi šel takoj nazaj in bi bil ob pol devetih v Lendavi in bi se opoldne vrnil v Soboto in od tod odpeljal vse — tudi dijake — malo čez eno. Ali ne bi bilo tako prav? Dijaki bi tudi lahko počakali do dveh in bi šel avtobus iz Lendave šele okrog ene ure. Ali imajo dijaki tudi na avtobusih znižano voznino? Sicer se ne bo noben dijak vozil. Takoj spremenite vozni red in res ni imel vpogleda v naše razmere dotični, ki je ta vozni red sestavil. Ali pa bosta imela oba avtobusa deficit in bosta ukinjena. Potem pa bo začel voziti privatni avtobus, ki bo imel boljši vozni red in bo najbrž tudi cenejši.

francoskih elektrarn finansira ta velikopotezni načrt. Če poskus uspe, si vsak občan Magneta lahko kupi električne aparate za tržno ceno. Če ne uspe, jih lahko vrne, ne da bi mu bilo treba kaj plačati.

Čaj zoper opekline

Neki indijski zdravnik iz Kalkute poroča o dobrih uspehih pri obravnavi opeklin in ožgalin s čajnimi obkladki. Njegov predpis se glasi, da je treba za kavino žlico čaja pustiti deset minut v skodeli vrele vode, nato je treba obkladek namočiti v ta izvleček. Obkladek ne snamemo, temveč ga vedno znova pomočimo s čajem, čim se posuši. Na ta način je mogoče ozdraviti celo obsežne opekline tretje stopnje. Učinkovita snov v čaju bo čreslovina.

Sicer pa se je Štefanu zdelo, da ne potrebuje vere, ker je v znanstvenih knjigah našel vse, kar ga je trenutno zanimalo. Učenje mu je prineslo zadovoljnost in z neko trmasto vdanostjo je prenašal svojo usodo. Toda nenadoma je bilo konec vdanosti.

Nekega dne ga je Griskas med sprehajanjem po dvorišču tiho prašal.

»Ali si že slišal novico?«

»Kako novico?«

»No, novico o Nini?«

»Kaj je z njo? Ali je izvršila samomor?« je nemirno vprašal.

Griskas se je zasmeljal.

»Pomiloščena je.«

»Pomiloščena?«

»Seveda. Ali morda ne veš, kaj pomeni ta beseda?«

»O, vem. Le tega ne razumem, kako so jo mogli pomilostiti.«

»Kakor tebe rešiti vislic,« je posmehljivo odvrnil Griskas. »Ni hotela jesti in je zaradi tega zbolela. Njen odvetnik je nato zahteval, naj jo zdravnik preišče in ta je ugotovil, da je jetična ter na odvetnikovo željo izjavil, da bo tekom enega leta po njej, če je ne izpustijo. Nato je nastal jok in stok, dokler je predsednik ni pomilostil. No, kaj rečeš k temu?«

Štefan je molčal. Zdelo se mu je, da se nebo ruši nad njegovo glavo. Nina je prosta, a on mora plesniti v zaporu, četudi je popolnoma nedolžen. Na svetu ni pravice.

21.

Alojzija je sedela v delovni sobi zavoda sv. Filomene in glasno brala Štefanovo pismo. Okrog nje so bile zbrane starke in bolnice. Vse so napeto poslušale.

»Odkar je Nina oproščena, me nič ne veseli. Vi pravite, naj zaupam v Boga, češ da bo on odkril mojo nedolžnost in me rešil. Toda jaz že nad tri leta čakam in Bog mi ni pomagal.«

Če bi bila kaka oblast, ki bi se brigala za Štefana Kmicica, potem ne bi dopustila, da bi bila Nina Mateskas prosta, jaz pa zaprt. Zaradi tega mi niti ne pišite o Bogu.

Sedaj sem se začel pečati s pesnitvami. Rad prebiram zlasti žalostne pesmi. Ali mi ne bi hoteli pojasniti, zakaj so pesniki večji del žalostni? Če bi sedeli v ječi, bi razumel njihovo žalost, a sedaj je ne razumem, ker živijo v svetu in lahko storijo, kar se jim vzljubi. In vendar so žalostni. Ali je morda svet tako hudoben?

Kmalu bomo dobili novega ravnatelja. Pravijo, da je dober človek. Dosedaj je vodil neko manjšo jetnišnico. Tam je izvršil velike spremembe, med drugim tudi to, da jetnikom ne brijejo glav...«

Ko je Alojzija končala s čitanjem, je v sobi zavladala popolna tihoča, kakor vedno, če so ženske hotele kako stvar pretuhtati.

(Dalje sledi)